

dem: de kunne sagtens gaa og tale om andres Uvidenhed; men det er dog ikke sagt, at de derfor selv blive klogere eller blive mere ansjete derfor. Der er sagt af det ærede Medlem fra Bornholm (Blem), at man kunde spørge Hustruene og være saa temmelig sikker paa, at de vilde give Lovfor-
slagets Venner Medhold i det Spørgsmaal. Det forekommer mig ikke, at der her er en stor Binding for Hustruene, naar vi se ret paa Sagen. Set fra Familiens Standpunkt er det nemlig klart, at Pengene gaa ikke fra Manden eller Hustruen, men fra begge i Forening, og hvis derfor Resultatet af denne Lovs Gennemførelse bliver et økonomisk Tab for Familien, bliver det virkelig baade Hustruen og Manden, som komme til at bære det. Saaledes tror jeg, enhver fornuftig Hustru vil ræsonnere i dette Tilfælde. Der blev sagt af det ærede Medlem fra Odder ligeoverfor mig, da jeg talte om Formue- og Besligheds-skatten, og spurgte, om det ikke kunde være ganske hensigtsmæssigt ogsaa at trække den frem, naar man skulde til at tale om Skatter overhovedet, at der ikke i Dje-
bliffet var Tale om almindelige Principper. Jeg vil gerne indrømme, at det er der vist ikke Tale om for hans Vedkommende, men det forhindrer ikke, at vi andre kunne have Principper og have Lov til at tale derom. Jeg har nu det Princip, at jeg er imod den indirekte Beskatning og er en Ven af den direkte Beskatning. At det ærede Medlem ikke har den Slags Principper, eller ikke bryder sig om at forsøgte dem, er en anden Sag, og det bliver noget, som han selv maa forsvare. Naar han ogsaa vil paastaa, at Olskatten virker paa samme Maade som Sukker-
skatten, efterhaanden som den stiger op i de mere velhavende Dele af Befolkningen, tror jeg virkelig, dette er en Argumentation, som heller ikke holder Stik; den maa han vist opgive. Han talte om, at Socialdemokraterne til enhver Tid vare villige til at „skjoldbre“ op om al Ting; det forekommer mig, at han „skjoldbre“ ganske godt op her i Salen; ja man skulde virkelig tro, at Skjoldlev var kommet ham paatværs i Halsen. Det ærede Medlem fra Ussjens talte noget om, at vi her i Byen maatte dyrke Baklus temmelig meget. Ja, det fan nok være, at han mener, at vi Folk her i Byen ikke ere saa ædruelige som paa Landet, men jeg tror dog nok, det

er bedst at tale noget sagte om den Sag. Jeg er ikke uvidende om, hvad der foregår i den Retning paa Landet. Og om end Bjarbejderne foretrække bjerstøl og Landarbejderne foretrække Kaffe-punsch eller Kom-toddy, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har talt om, saa bliver det dog et Spørgsmaal, hvad der i Virkeligheden indeholder mest Spiritus i den Form, og hvad der er mest skadeligt. Det er ogsaa gjort gældende, at nu skulde man for Fremtiden kende Demokraterne paa de røde Klæder. Nej, det, hvorpaa det skulle kjendes, er paa deres Følelser overfor de indirekte Skatter. Det forekommer mig at være det, som vi kunne græde dem med. Naar der bliver forelagt et Forslag om nye indirekte Skatter, saa kunne vi græde Demokraterne, eftersom de ere Venner deraf eller ikke, det forekommer mig at være den bedste Maade; det andet tror jeg ikke holder Stik. — Det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Falster (Clausen), som henvendte nogle Bemærkninger til mig i Gaar, gjorde nogle Indvendinger lige overfor min Sammenstilling af Petroleum og Olie, og han sagde, at Petroleum havde gjort sin Vandring ud i Befolkningen til Trods for, at den var belagt med Skat, medens Olie endnu ikke havde foretaget denne Vandring, skjønt det var beskyttet, og han gjorde efter min Mening meget rigtig gældende, at Beskyttelsen ikke var til Fordel for Forbrugerne, men gik i Fabrikanternes Bønnen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg erkender, at Olie ikke er kommet saaledes ud i Befolkningen endnu; men der er ingen Tvivl om — det tror jeg da for mit Vedkommende — at det vil komme der. Jeg betragter det ikke som nogen Ulykke, om det fortrænger Snapsen. Men en Ting maa det ærede Medlem huske paa, naar der er Tale om en Skat paa Petroleum og Beskyttelse paa Olie, at Bryggerne her i Landet ere bleve Millionærer, og det er ogsaa en Skat paa Forbruget, efterhaanden som Olie bliver en mere almindelig Forbrugs-genstand. Det turde dog være, at naar man vilde arbejde for at faa det ind paa en saadan Maade, at det som almindelig Forbrugs-genstand ogsaa bliver billigere, vilde Bryggeren ikke gøres til Millionær. Lad os tage lidt af de